

A n y I

Núm. 2

El Secretariat Lleidatà

El Secretariado Leridano

Orgue dels Funcionaris
d'Administració local
d'aquesta província

Lleida, Juliol 1932

S - mn

A - ul

E Secretaria de Estado da

E Secretaria de Estado da

O gabinete do Ministro
da Administração Local
e das Autarquias

Ministério da Fazenda

El Secretariat Lleidatà

El Secretariado Leridano

Orgue dels funcionaris d'Administració local d'aquesta província

ELS PRIVILEGIATS

El primer que llençà la idea, fou un mal intencionat o un pertorbat i els que després li han donat suport són uns inconscients que posen a la col·lectivitat Secretarial al caire d'un abisme.

Dividir els Secretaris en aristòcrates i plebeus, en burgesos i proletaris, potentats i indigents, satisfets i necessitats, en ciutadans i rurals, ha estat una invenció diabòlica pròpia d'un temperament malaltis, neuròtic, desequilibrat, puix es tant el mal que havia de produir en el Cos Secretarial, que no és possible concebre l'existeència de qualque persona normal disposada a produir conscientment tal desgavell.

De fa algun temps, sovintegen en revistes i pamflets les al·lusions i les insídis als Secretaris de superior categoria, titllant-los d'egoïstes, comodons, enfitats i altres guapeses per l'estil; posant-los enfront dels Secretaris rurals, humils, modests, sempre víctimes del caciquisme i reduïts a sufrir les majors vexacions i atropells. Ens presenten als primers, com éssers feliços, envoltats de comoditats, ruberts de satisfaccions en tant que presenten els segons com éssers els més desgraciats, envilitx per les necessitats i l'odi secular dels regidors. Posen a uns companys front a front dels altres, aquitssant-los reciprocament amb una intenció perversa i malsàna.

Mai com en el nostre cas, té aplicació la maquiavèlica dita de "divideix i venceràs."

LOS PRIVILEGIADOS

El primero que lanzó la idea fué un mal intencionado o un perturbador, y los que después la han sostenido son unos inconscientes, que ponen a la colectividad Secretarial al borde de un abismo.

Dividir a los Secretarios en aristócratas y plebeyos, en burgueses y proletarios, en potentados e indigentes, en satisfechos y necesitados, en ciudadanos y rurales, ha sido una invención diabólica propia de un temperamento enfermizo, neurótico, desequilibrado, pues es tanto el daño que había de producir en el Cuerpo Secretarial, que no es posible concebir la existencia de persona alguna normal capaz de causar conscientemente tal desaguisado.

Desde hace algun tiempo menudean en revistas y libelos las alusiones y las insidias a los Secretarios de superior categoría, tildándolos de egoístas, comodones, ahitos y otras lindezas por el estilo, poniéndolos frente por frente de los Secretarios rurales, humildes, modestos, siempre víctimas del caciquismo y reducidos a sufrir las mayores vejaciones y atropellos. Nos presentan a los primeros como seres felices, rodeados de comodidades, encaprichados de satisfacciones, y a los segundos como seres los más desgraciados, envilecidos por las necesidades y el odio secular de los concejales. Ponen a unos compañeros frente por frente de los otros, azuzándolos recíprocamente con una intención perversa y malsana.

Nunca como en nuestro caso tiene

En tant els Secretaris formaren un conglomerat; en tant permanesqueren tots junts, els de dalt i els de baix, els d'Ajuntaments importants i els d'humils poblacions; en tant acatavem tots la quefatura indiscutible del nostre patriarca En Francesc Ruano, el Secretariat unificant l'esforç de cada un de llurs components, formant un bloc invencible, pogué amb llurs entussiasmes, fé i constància, vencer la granítica resistència i la repugnància instintiva que la política oferia a llurs reivindicacions, aconseguint darrera d'una porfidiosa lluita el reconeixement de la seva personalitat, la concessió de drets i prerrogatives que fins els peons caminers havien abastat; passarem del no rés a figurar ja com funcionaris, subjectes de drets i obligacions; fou donat al càrrec cert prestigi en exigir-li capacitat provada; li fou atorgada una dotació decorosa; es dignificà l'exercici de llurs funcions amb atribucions i facultats puntualitzades en la llei; li fou assegurat el pervindre i el dels seus amb els drets passius; li foren donades garanties d'estabilitat que no tenia. I tot això li fou concedit, tot va obtenir-ho el Secretariat per l'esforç de tots, per l'acció conjunta de la col·lectivitat, es cert, ¡no hi ha dubte! però principalment per les gestions, pel treball constant i entusiasta dels dirigents, per l'esforç dels Ruano, Valdivielso, Bravo Ferrer, Martín, Berdejo i tants altres que no escatimaren ni intel·ligència, ni activitat, ni dispendis econòmics ni sacrificis de cap mena, per tal de aconseguir el que a tots havia de beneficiar-nos. I aquella actuació fou tant mes d'agrahir, si escoltem els seus mateixos infeliços detractors, puix si es cert, com aquets diuen i afirman, que els dirigents ja han aconseguit el màxim benestar dins la carrera i estan rumberts de satisfaccions i comoditats, resultarà tant mes meritòria la seva actuació i mes de agrahir la que fan a benefici de tots, posat que, malgrat la situació privilegiada dels mateixos, trevallaren i segueixen trevallant en pro de ço que als

aplicació la maquiavèlica màxima de divide y vencerás.

Mientras los Secretarios formaron un conglomerado; mientras permanecieron unidos todos, los de arriba y los de abajo, los de Ayuntamientos importantes y los de humildes poblaciones; mientras acatamos todos la jefatura indiscutible de nuestro patriarca D. Francisco Ruano, el Secretariado, aunando el esfuerzo de cada uno de sus componentes, formando un bloque invencible, pudo con su entusiasmo, con su fé, con su constancia, pudo vencer la granítica resistencia y la repugnacia instintiva que la política ofrecía a sus reivindicaciones, y consiguió, tras de una porfiada lucha, el reconocimiento de su personalidad, la concesión de derechos y prerrogativas que hasta los peones camineros habían ya obtenido; pasó de la nada, del no ser, a figurar ya como funcionario sujeto de derechos y obligaciones; se dió a su cargo cierto prestigio al exigirle capacidad probada; se le concedió una dotación decorosa; se dignificó el ejercicio de sus funciones con atribuciones y facultades puntualizadas en la ley; se aseguró su porvenir y el de los suyos con derechos pasivos; se le dieron garantías de estabilidad que no tenía. Y todo esto le fué concedido, todo esto lo obtuvo el Secretariado por el esfuerzo de todos, por la acción conjunta de la colectividad, es cierto, ¡que duda cabel, pero principalmente por las gestiones, por la labor incesante y entusiasta de los dirigentes, por el esfuerzo de los Ruano, Valdivielso, Bravo Ferrer, Martín, Berdejo y tantos otros que no escatimaron ni inteligencia, ni actividad, ni dispendios económicos, ni sacrificio alguno para conseguir lo que a todos había de beneficiar. Y su actuación fué tanto más de agradecer, si escuchamos a sus mismos infelices detractores, pues si es cierto, como éstos dicen y afirman, que los dirigentes ya han conseguido el máximo bienestar dentro de su carrera y están pletóricos de satisfacciones y comodidades,

demés interessa; de manera que aquets neuròtics donen ells mateixos l'argument contra llurs rellycosos razonaments.

Però si amb llurs campanyes no els és possible tacar la reputació ben adquirida d'homes purs i rectes, aconsegueixen, al menys, desunir els Secretaris, fraccionar-los llàstimosament, fer-los-hi perdre la cohesió, la força i l'energia que la unió proporciona, en perjudici de tots.

Alerta, companys; no deixeu seduir-vos per afalagadores paraules; que no us al'lucini l'oferiment de llocs i càrrecs d'enlluernament que poden ésser plaents a la vostra vanitat. No us fieus dels redemptors que no pertanyin a la Classe. Teniu sempre present que els de segona i els de primera categoria, son tots Secretaris, companys tots, carn de la mateixa carn; que demà amb l'obtenció i aplicació de l'escalafó, els de segona podran abastar els llocs de primera, els de baix arribareu a dalt; que no teniu dret a rebutjar els que ocupen llocs superiors, puix que això seria injust, improcedent, il·lògic; talment com ho seria que l'infant volgues a equiparar-se amb un home. Odiar el superior únicament porque supera nostres condicions personals, sense altra rahó o motiu eficient constituiria una manifestació d'enveja i de rancunia poc dignes d'aquells que tal fessin.

El moment del maxim perill s'apropa i es precis ajuntar tots els nostres esforços. Junts serem invencibles, perqué ens assisteix la rahó; dispersats, fraccionats, anem al desastre. Mediteu tots i cada un de vosaltres, aquestes manifestacions d'un bon company que porta ja un quart de segle trevallant per la Classe, i de acord amb la consciència que obri en definitiva.

resultará tanto más meritoria su actuación y más de agradecer la que hacen en beneficio de todos, puesto que a pesar de su situación privilegiada laboraron y siguen laborando por lo que a los demás interesa; de modo que esos neuróticos dan ellos mismos el argumento hecho contra su deseable razonamiento.

Pero si con sus campanadas no pueden manchar la reputación bien adquirida de hombres puros y rectos, consiguen, en cambio, desunir a los Secretarios, fraccionarlos lastimosamente, hacerles perder la cohesión, la fuerza y la energía que la unión proporciona, en perjuicio de todos.

Alerta, compañeros; no os dejéis seducir por alagadoras palabras; que no os alucine el ofrecimiento de puestos y cargos de relumbrón que puedan ser gratos a vuestra vanidad. No os fieis de redentores que no pertenezcan a la Clase. Tened siempre presente que los de segunda y los de primera categoría son todos Secretarios, compañeros todos, carne de la misma carne; que mañana, con la obtención y aplicación del escalafón, los de segunda podreis escalar los puestos de primera, los de abajo llegareis a arriba; que no teneis derecho a repudiar a los que ocupan puestos superiores, porque ello es injusto, improcedente, ilógico; como lo sería que el niño quisiera ya equipararse al adulto. Odiar al superior únicamente porque supera nuestras condiciones personales, sin otra razón o motivo eficiente, constituiría una manifestación de envidia y de rencor poco digna de quien tal hiciera.

El momento del máximo peligro se acerca, y es preciso unir todos nuestros esfuerzos. Unidos seremos invencibles, porque nos asiste la razón; dispersos, fraccionados, vamos al desastre. Medite cada cual estas manifestaciones de un buen compañero que lleva ya un cuarto de siglo laborando por la Clase, y con arreglo a su conciencia obre en definitiva.

Els Interventors i els Ajuntaments

Sabuda es la resistència que ofereixen molts Ajuntaments de ciutats importants a nombrar Interventors dels seus cabals, malgrat excedir els seus pressupostos de les 100.000 pesetes com marca la Llei.

Per a eludir el seu compliment apelen a tota classe de recursos, grossers en la seva major part, creient obrar d'acord amb els interessos del poble i no tenen en compte que li fan un mal servei tota vegada que contribueixen a la perllongació de la situació perturbadora que afecta d'una manera principal al desenvolupament del pressupost i a la marxa de la comptabilitat que en la majoria dels casos, es limita a anotacions d'Ingressos i Pagaments, però sense formalitzar operacions pressupostàries, liquidacions ben ajustades i exactes al cap de l'exercici, arquejos, balanços i comptes.

Amb el nomenament d'un titular l'Ajuntament veuria la seva actuació econòmica reflexada fidelment a la comptabilitat i coneixeria en tot moment la situació bona o dolenta; el Secretari seria el primer en beneficiar-se d'aquesta mesura tota vegada que es treuria el pes d'una penosa obligació, poc d'acord amb les inherents del seu càrrec i que, per ésser per a ell secundàries, no pot desempenyar amb l'escrupolositat i zel que requereix; tindria demés un company auxiliar en l'obra administrativa del municipi i finalment aquest es desenvoluparia normalment dins de la llei i amb els càrrecs degudament servits.

S'alega la raó d'economia com si no resultés evident la seva falsitat. Les Corporacions que es resisteixen a nomenar Interventor, tenen generalment un altre emboscat que ve a cobrar el d'aquell; però com que no fa la feina assenyalada a les Intervencions el servei no es compleix degudament, amb l'aggravant, en molts casos,

Los Interventores y los Ayuntamientos

Sabida es la resistencia que ofrecen muchos Ayuntamientos de Ciudades importantes a nombrar Interventor de sus fondos, no obstante exceder sus presupuestos de las 100.000 ptas., como previene la Ley.

Para eludir su cumplimiento apelan a toda clase de recursos, burdos en su mayor parte, creyendo obrar de acuerdo con los intereses del pueblo, y no tienen en cuenta que le hacen un flaco servicio puesto que contribuyen a prolongar una situación perturbadora que afecta de modo principal al desarrollo del presupuesto y a la marcha de la contabilidad que en la mayoría de los casos se limita a anotaciones de Ingresos y Pagos, pero sin formalizar operaciones presupuestarias, liquidaciones bien ajustadas y exactas de fin de ejercicio, arqueos, balances y cuentas.

Con el nombramiento de un titular el Ayuntamiento vería su actuación económica reflejada fielmente en la Contabilidad y conocería en todo momento su situación buena o mala; el Secretario sería el primer beneficiario de esta medida, puesto que se quitaría el peso de una penosa obligación, poco de acuerdo con las inherentes a su cargo y que, por ser para él secundarias, no puede desempeñar con la escrupulosidad y celo que requiere; tendría además un compañero auxiliar en la obra administrativa del Municipio y finalmente éste se desarrollaría normalmente, dentro de la ley y con los cargos debidamente servidos.

Se alega la razón de economía como si no resultase evidente su falsedad. En las Corporaciones donde se resisten a nombrar Interventor, tienen generalmente otro emboscado que viene a cobrar lo que aquél; pero como no hace la labor señalada a las Intervenciones el servicio no se cumple debidamente; con la agravante en

de tindre, demés, un personal numeros i poc llest.

Vagi un exemple com a mostra. El que aquest escriu visità en una de les seves freqüents corrieries, una ciutat de certa importància, cap de partit judicial, i conversant amb una de les persones més destacades va saber que l'Ajuntament tenia un pressupost de 250.000 pessetes (cincuenta mil durets, segons frase literal) al preguntar si tenien interventor contestà que sí, però com que no volien forasters n'havien nomenat un del poble que els servia per al cas. Intrigat davant d'aquesta anomalía, vingué al meu coneixement que el tal Interventor era un jove sense preparació, alegat d'una persona influent de la localitat, que apercibia 200 petes. mensuals en funcions d'auxiliar. De manera que, per a estalviarse 1.600 petes. anuals, aquell Ajuntament estava fora de la llei, careixia d'un funcionari indispensable i útil en extrem i tot per un 1 ° lo del pressupost; estalvi mal entès, doncs, amb un interventor al front amb seguretat seria un major estalvi.

Han de convence's els Alcaldes i Secretaris de que per conveniencia pròpia, deuen proveir el càrrec d'Interventor, no solament per la quantitat dels seus pressupostos que venen obligats a això sinó fins en el cas de no arribar el seu pressupost a les 100.000 pessetes, i enlloc de posar trabes al seu nomenament, apelant a les més reprotxables maniobres, interesar-se, pel contrari, a què s'obri concurs entre titulars amb la major garantia d'encert.

Aquesta serà, no ho dubtem, una de les bases més sólides i eficaces per a la regeneració econòmica dels municipis.

CARMEL IZQUIERDO

Fent-se tots els treballs ell mateix, demostrarà el Secretari llur competència i laboriositat.

muchos casos de tener además un personal numeroso y poco idoneo.

Vaya un ejemplo como muestra. El que este escribe visitó en una de sus frecuentes corrieras, una ciudad de cierta importancia, cabeza de partido judicial, y conversando con una de las personas más destacades supo que el Ayuntamiento tenía un presupuesto de 250.000 pts. (cincuenta mil duricos, según frase literal), al preguntar si tenían Interventor, contestó que sí, pero como no querían forasteros, habían nombrado uno del pueblo que les servía para el caso. Intrigado ante esta anomalía, vino en conocimiento de que el tal Interventor era un joven sin preparación, allegado de una persona influyente de la localidad, que percibía 200 pts, mensuales en funciones de auxiliar. De manera que por economizarse 1.600 ptas. anuales, aquel Ayuntamiento estaba fuera de la Ley, carecía de un funcionario indispensable y útil en alto grado y todo por el 1 % de su presupuesto; economía mal entendida, pues con un Interventor al frente con seguridad sería mayor el ahorro.

Han de convencerse los Alcaldes y Secretarios de que, por conveniencia propia deben proveer el cargo de Interventor, no solo cuando por la cuantía de sus presupuestos vienen a ello obligados, sino hasta en el caso de no llegar su presupuesto a las 100.000 ptas., y en vez de poner trabas a su nombramiento, apelando a las más reprochables maniobras, interesarse por el contrario, en que se habra concurso entre titulares con la mayor garantía de acierto.

Esta será, no lo dudamos, una de las bases más sólidas y eficaces para la regeneración económica de los municipios.

CARMELO IZQUIERDO

Ejecutando todos los trabajos por si mismo, demostrará el Secretario su competencia y laboriosidad.

Un cas d'inconseqüència

En l'acta de la sessió de la Comissió Permanent d'aquest Col·legi celebrada el dia 24 de setembre prop passat s'hi llegeix el següent que traduim:

«Es dona compte de l'atenta circular i ofici accompanyatori del Col·legi de Leon en que es demana:

1.er Que tots els actuals membres de la Junta del Col·legi Central presentin la dimissió voluntària de llurs càrrecs, sense cap reserva, per tal que amb fraternal conformitat i ferma resolució de *no convertir en vitalicis els càrrecs directius*, elegir inmediatament i donar-los-hi possessió a nous elements que integren la Junta Central Provisional. La Permanent (del Col·legi de Lleida) després de detinguda deliberació que han intervingut la totalitat dels reunits, per *unanimitat acorda adherir-se* a la proposta formulada pel l'esmentat Col·legi de Leon.

Ara bé, segons les mateixes actes del Col·legi de Lleida en sessió del 3 octubre 1925 foren nomenats de la Junta, entre altres, els Srs. Francés, Benet, Bosch, Bernaus i Sagrera. En 30 de desembre de 1927 foren reelegits de la mateixa Junta els Srs. Francés, Benet, Bernaus i Bosch. I el 4 de gener de l'any actual tornaven a ésser reelegits els Srs. Francés, Benet, Bosch, Bernaus, Sagrera i altres. De manera que aquets Srs. (l'acta de referència va signada pels Srs. Francés, Benet i Bosch) portaven ja sis anys desempenyant llurs càrrecs en la Junta del Col·legi de Lleida quan acordaven que devien dimitir els del Col·legi Central pera *Ino convertir en vitalicis els càrrecs directius!* I això que en el vigent Reglament del Col·legi hi ha un article, el 18, que diu: El mandat de la Junta durarà *dos anys*, i llurs components podràn ésser reelegits per *una sola vegada*.

Ara es comprèn aquella aclaració sugerida pel Sr. Benet en la darrera Asamblea, de que devia constar ben clar que la

Un caso de inconsecuencia

En el acta de la sesión de la Comisión Permanente de este Colegio celebrada el dia 24 de septiembre próximo pasado, se lee lo siguiente:

«Se da cuenta de la atenta circular y oficio acompañatorio del Colegio de León en que pide que todos los actuales miembros de la Junta del Colegio Central presenten la dimisión voluntaria de sus cargos, sin reserva alguna, para en fraternal conformidad y firme resolución de no convertir en vitalicios los cargos directivos, elegir inmediatamente y dar posesión a nuevos elementos que integren la Junta Central. La Permanente (el Colegio de Lérida) después de detenida deliberación que han intervenido la totalidad de los reunidos, por *unanimidad acuerda adherirse* a la propuesta formulada por el referido Colegio de León.»

Ahora bien, según las mismas actas del Colegio de Lérida, en sesión de 3 octubre de 1925 fueron nombrados de la Junta entre otros, los Sres. Francés, Benet, Bosch, Bernaus y Sagrera. En 30 de diciembre de 1927 fueron reelegidos de la misma Junta los Sres. Francés, Benet, Bernaus, Bosch. Y en 4 enero del año actual continuaban siendo reelegidos los Sres. Francés, Benet, Bosch, Bernaus, Sagrera y otros. De modo que esos señores (el acta de protesta antes calendada va firmada por los Sres. Francés, Benet y Bosch) llevaban ya seis años desempeñando sus cargos en la Junta del Colegio de Lérida cuando acordaban que debían dimitir los del Colegio Central para *Ino convertir en vitalicios los cargos directivos!* Y eso que en el vigente Reglamento del Colegio hay un art., el 18, que dice: «El mandato de la Junta durará *dos años* y sus componentes podrán ser reelegidos por *una sola vez*.

Ahora comprendemos aquella aclaración sugerida por el Sr. Benet en la última Asamblea, de que había de constar

nova Junta sols havia de durar fins a l'octubre proper. ¡Naturalment, per alló de l'adagi tan conegut!. Sense més comentaris.

El funcionari que ha de restar agraït pel seu nomenament o per treballs del càrrec que li sian fets, perd la seva independència i llibertat d'acció. El que deu la designació a la capacitat i es basta a si mateix per a desempenyar llurs funcions, està en condicions per a demanar tota mena de millores.

Comissió Permanent Reunió del dia 27 Maig 1932

Presidint el Sr. Corbella, i amb assistència dels Srs. Cifuentes, Figueras, Vidal, Dalmau, Mostany, Claverol i Morlans, és reuní la permanent del Col·legi aprovant-se l'acta de l'anterior. Fou acordat: que el periòdic oficial de l'Entitat sia titulat d'ara endavant "SECRETARIAT LLEIDATÁ" i "SECRETARIADO LERIDANO" publicant-se el contingut en les llengües catalana i castellana; fent constar un expresiu vot d'agraiment per a la Presidència i anar a testimoniar-ho al Sr. Alcalde de Lleida per haver concedit una dependència del Palau Municipal per arxivjar el material propi de la colectivitat, i en vista d'això deixar el pis que al carrer Major n.º 35 tenia llogat l'Associació; emprar semblant sistema al fins ara seguit per a recaptar les quotes i procurar en aquest particular cercar facilitats i economia; sol·licitar dels companys

bien claro que la nueva Junta solo habría de durar hasta octubre próximo. ¡Claro, por lo del adagio consabido!. Sin más comentarios.

El funcionario que ha de estar agradecido por su nombramiento o por auxilios que se le presten en la cumplimentación de servicios, pierde su independencia y libertad de acción. El que debe la designación a su capacidad y se basta asimismo para el desempeño del cargo, se encuentra en condiciones para pedir toda clase de mejoras.

Comisión Permanente Reunión del dia 27 Mayo 1932

Presidiendo el Sr. Corbella y con asistencia de los Sres. Cifuentes, Figueras, Vidal, Dalmau, Mostany, Claverol y Morlans, se reunió la permanente del Colegio aprobándose el acta de la anterior. Se acordó: que el periódico oficial de la Entidad, se titulara en lo sucesivo "SECRETARIAT LLEIDATÁ" y "SECRETARIADO LERIDANO", publicándose en las lenguas catalana y castellana; se hace constar un expresivo voto de gracias para la presidencia, y pasar a testimoniarlo al Sr. Alcalde de Lérida por haber concedido una dependencia del Palacio municipal para archivar el material propio de la colectividad y en vista de tal concesión dejar el piso de la Calle Mayor número 35, que tenía alquilado la Asociación; emplear el mismo sistema al seguido hasta hoy día para la recaudación de cuotas y procurar en este particular buscar facilidades y economía; solicitar de los compañeros Secre-

Secretaris dels caps de partit la remissió de relacions de tots els Secretaris del mateix, expressant la circumstància i consignant els instrusos on ni hagí; concedir als seyors Vidal i Morlans el permís que demanaren, designant per a suplir-los en els càrrecs llurs als Srs. Aldomà i Justríbó; i per últim fer una visita d'oferiment i cortesia a les primeres Autoritats.

El Secretari d'Ajuntament deu aspirar a ésser res més que un funcionari. Per a conseguir-ho deu recobrar llur independència. I la independència sols pot recobrar-la emancipant-se de la política i de certs professionals de l'Administració que volen exercir hegemonia en el Secretariat.

A LA CONQUESTA DELS NOSTRES DRETS

Les suspensions i separacions

La República amb el seu afany de justicia deu d'acabar radicalment d'una vegada i per a sempre amb els abusos del poder, vergonyants i despòtics de les autoritats municipals, en l'exercici de la seva nomenada protesta disciplinaria, que tant perjudica els drets dels funcionaris, amb perjudici per l'altra del bon concepte que sempre ha de tenir-se de quins del poble exerceixen la misió agusta de complir i fer complir la norma del dret estableguda. I això, que és un postulat per tots admés, sols pot lograr-se amb la promulgació d'una llei orgànica d'Ajuntaments, que, sense rebaijar aquest aspecte les facultats de l'Ad-

tarios de las cabezas de partido, la remisión de relaciones de todos los secretarios del mismo, expresando las circunstancias de cada uno de ellos y consignando los intrusos donde los haya; conceder a los Sres. Vidal y Morlans el permiso que solicitaron y designando para suplirlas en sus cargos a los Sres. Aldomá y Justríbó; y por último hacer una visita de ofrecimiento y cortesía a las primeras Autoridades.

El Secretario de Ayuntamiento debe aspirar a ser únicamente un funcionario. Para conseguirlo debe recobrar su independencia. Y la independencia sólo puede recobrarla emancipándose de la política y de ciertos profesionales de la Administración que quieren ejercer la hegemonía en el Secretariado.

A LA CONQUISTA DE NUESTROS DERECHOS

Las suspensiones y separaciones

La República en su afán de justicia debe de acabar radicalmente de una vez y para siempre con los abusos de poder, vergonzantes y despóticos de las autoridades municipales, en el ejercicio de su llamada protestad disciplinaria, que tanto perjudican los derechos de los funcionarios con menoscabo por otra parte del buen concepto que siempre ha de tenerse de quienes en el pueblo ejercen la misión augusta de cumplir y hacer cumplir la norma de derecho establecida. Y esto, que es un postulado por todos admitido, sólo podrá lograrse con la promulgación de una ley orgánica de Ayuntamientos que, sin cerce-

ministració municipal, sia una garantia de que les arbitriaritats no podran prevaleixer ni imposar-se en cap cas.

Desgraciadament, em de confessar-ho amb sentiment, la realitat dels fets ens fa sospitar que la cultura cívica del nostre poble rural, excepte rares excepcions, no ha arribat encara el grau necessari de desenvolupament per a que els organismes locals de l'Administració puguin actuar dignament, amb plenitud de facultats, en assumpte de tanta importància com ho és la correcció amb caràcter executiu de les faltes que en l'exercici dels seus càrrecs puguin cometre els funcionaris tots de l'Administració local.

Està demostrat que les sancions casi mai s'imposen inspirades en un esperit de justicia, si no per motius de venjança contra el funcionari que ha conviscut oficialment una temporada més o menys llarga de temps a les ordres dels seus adversaris polítics. Nuestra poca experiència ens ha portat a l'ànim la convicció de que les lluites polítiques dels mitjos rurals no son mai o casi mai mogudes per ideals de millorament moral o material dels pobles. La voluntat popular és portada a les urnes electorals inconscientment per homes d'apetits desordenats i d'intencions inconfesables i la majoria d'ella forçada brutalment per l'amenaça del casic, de qui dependen econòmicament.

En aquest estat de coses, forçosament el Secretari ha d'ésser la víctima propiciatoria, per que el partit victoriós des de un principi el considerà com un obstacle a remoure, encara que per a lograr-ho hagi naturalment de falsejar la veritat, sense que al cometre aquest desafur senti escrupols legalistes ni de conciencia de cap mena.

Hi ha que acabar, car ,en aquest abus que tant ens perjudica, procurant amb la mesura de nostres forces, que la nova llei municipal s'orienti amb el sentit de que els acords dels Ajuntaments sobre suspen-

nar en este aspecto las facultades de la Administración municipal, sea una garantía de que las arbitrariedades no podrán prevalecer ni imponerse en ningún caso.

Desgraciadamente, hemos de confessarlo con sentimiento, la realidad de los hechos nos hace sospechar que la cultura cívica de nuestro pueblo rural, salvo raras excepciones, no ha llegado aun al grado necesario de desarrollo para que los organismos locales de la Administración puedan actuar dignamente, con plenitud de facultades, en asunto de tanta enverdadera como lo es la corrección con carácter ejecutivo de las faltas que en el ejercicio de sus cargos pueden cometer los funcionarios todos de la Administración local.

Está demostrado que las sanciones casi nunca se imponen inspiradas en un espíritu de justicia, sino por motivos de venganza contra el funcionario que ha convivido oficialmente un lapso más o menos largo de tiempo a las órdenes de sus adversarios políticos. Nuestra poca experiencia nos ha llevado al ánimo la convicción de que las luchas políticas en el medio rural no son nunca o casi nunca movidas por ideales de mejoramiento moral o material de los pueblos. La voluntad popular es impelida a las urnas electorales, inconscientemente, por hombres de apetitos concupiscentes y de intenciones inconfesables, y la mayoría de ella forzada brutalmente por la amenaza del cacique, de quien dependen económicamente.

En este estado de cosas, forzosamente el Secretario ha de ser la víctima propiciatoria, porque el partido victorioso desde un principio le considerará como un obstáculo a remover, aunque para lograrlo haya naturalmente de falsear la verdad, sin que al cometer el desafuero sienta escrupulos legalistas ni de conciencia de ninguna clase.

Hay que acabar, pues, con este abuso que tanto nos perjudica, procurando en la medida de nuestras fuerzas, que la nueva Ley Municipal se informe en el sentido de

sions i destitucions, per la seva importància i gravetat, no s'ia ja mai executius mentre no ho confirmi l'autoritat competent del Tribunal contencios administratiu, que es l'orga autoritzat per a fallar en aitals casos; puix, amb això vinc jo a corroborar el que ja vaig dir en un altre article publicat en el número 49 de "Nostre Col·legi", de primer de gener de 1931, per que sempre he cregut que el funcionari deu tenir la màxima responsabilitat, però una estabilitat absoluta en la possessió de son càrrec, fins al moment de fall definitiu.

Els nomenaments

La realitat ens ensenya els defectes de la llei, que escaparen a la previsió del legislador. Perquè, es que no son defectuosos els preceptes estatutaris i reglamentaris que regulen els nomenaments per concursos anunciats en els periódics oficials, quan tots sabem i ens consta que en va acudirem a ells, si previament no obtenim una promesa formal del Ajuntament interessat?. Es innegable que els Ajuntaments quan anuncien sus vacantes de devall mà ja han designat el seu Secretari en forma extra-oficial. Val, doncs la pena de que tots ens preocupem d'aquestes coses, per a posar-hi el remei apropiat, puig de lo contrari, continuarà la falta d'equitat i de justicia, que es la norma qua ha de buscar-se per a que els drets preferents sian respectats en els nomenaments.

El Govern ha de procurar obrir un camí legal, per a estimular la suficiència tècnica dels Secretaris d'Ajuntament, amb mesures que empideixin el favoritisme de les Corporacions municipals i la postergació dels més aptes; y nosaltres em d'ajudari. No deu en aquest cas concret prevaleixer en absolut el criteri autonomista,

que los acuerdos de los Ayuntamientos sobre suspensiones y destituciones, por la importancia y gravedad que encierran, no sean nunca ejecutivos mientras no los confirme la autoridad competente del Tribunal contencioso administrativo, que es el órgano autorizado para fallar en tales casos; pues, con ello vengo yo a corroborar lo que ya dije en otro artículo publicado en el número 49 de "Nuestro Colegio", de primero de enero de 1931, porque siempre he creido que el funcionario debe tener la máxima responsabilidad, pero una estabilidad, absoluta en la posesión de su cargo, hasta el momento del fallo definitivo.

Los nombramientos

La realidad nos enseña los defectos de la ley, que escaparon a la previsión del legislador. Porque, es que no son defectuosos los preceptos estatutarios y reglamentarios que regulan los nombramientos por concursos anunciados en los periódicos oficiales, cuando todos sabemos y nos consta que en vano acudiremos a ellos, si previamente no obtenemos una promesa formal del Ayuntamiento interesado? Es innegable que los Ayuntamientos cuando anuncian sus vacantes, de antemano ya han designado su Secretario en forma extraoficial. Vale, pues, la pena de que todos nos preocupemos de estas cosas, para ponerles el remedio adecuado; pues de lo contrario continuará la falta de equidad y de justicia, que es la norma que ha de buscarse para que los derechos preferentes sean respetados en los nombramientos.

El Gobierno ha de procurar abrir un cauce legal para estimular la suficiencia técnica de los Secretarios de Ayuntamiento, con medidas que impidan el favoritismo de las Corporaciones municipales y la postergación de los más aptos; y nosotros hemos de ayudarle. No debe en este caso concreto prevalecer en absoluto el criterio

perquè al seu ressó es cometin abusos i arbitrarietats amb perjudici de drets respectables.

Ramon Moretó

(Continuarà)

autonomista, porque a su amparo se cometen abusos y arbitrariedades, con lesión de derechos respetables.

Ramón Moretó

(Continuará)

El Secretari d'Ajuntament deu fer-se ell mateix els treballs de Secretaria, i si no pot fer-ho per excés de feina, deu demanar el nomenament d'un auxiliar; però mai encomanar els treballs als de fora de casa. Així es dignificarà a si mateix.

Extracte de la sessió celebrada per la Junta de Govern del Col·legi el dia 30 del prop-passat Junt

Assisteixen els Srs. Cifuentes, Figueras, Dalmau, Morlans, Claverol, Mostany, Aldomà i Justríbó, presidint el Sr. Corbella, escusant-se els Srs. Sansa i Medàñ. Foren presos els acords següents:

Assabentar-se de la correspondencia rebuda.

Celebrar les reunions de la Permanent el primer dimarts de cada mes.

Felicitar els Diputats que s'han mostrat favorables als interessos dels Secretaris en el cobrament del premi de confecció de matrícules, i protestar de les paraules del Diputat Sr. Templado i de l'actuació dels Srs. Diputats Secretaris d'Ajuntament per llur passivitat.

Demanar a la Junta del Col·legi Central un detall de la seva factura i assabentar-li que en el successiu no respondrà nostre Col·legi de la suscripció dels Secretaris d'aquesta província al Butlletí del Central.

El Secretario de Ayuntamiento debe hacer por si mismo los trabajos de Secretaría, si tiene exceso de trabajo, debe pedir el nombramiento de un auxiliar; nunca debe recurrir al auxilio de extraños. Así se dignificará a si mismo.

Extracto de la Sesión celebrada por la Junta de Gobierno del Colegio el dia 30 del pasado Junio

Asisten los Sres. Cifuentes, Figueras, Dalmau, Morlans, Claverol, Mostany, Aldomá y Justríbó, presidiendo el Sr. Corbella y habiéndose excusado los Sres. Sansa y Medán. Se tomaron los acuerdos siguientes:

Enterada de la correspondencia recibida.

Celebrar las reuniones de la Permanente el primer martes de cada mes.

Felicitar a los Diputados que se han mostrado favorables a los intereses de las Secretarías en el cobro del premio de confección de matrículas, y protestar de las palabras del Diputado Sr. Templado y de la actitud de los Sres. Diputados Secretarios de Ayuntamiento por su pasividad.

Pedir a la Junta del Colegio Central un detalle de su factura y participarle que en lo sucesivo no responderá nuestro Colegio de la suscripción de los Secretarios de esta provincia al Boletín del Central.

Interessar del Secretari de Barcelona la convocatoria de la reunió anunciada dels quatre Col·legis catalans per a tractar d'orientació a seguir.

Demanar al Secretari en Faust Benet una relació dels cassos de viduetat als que aquest Col·legi deu qualche quantitat.

Assabentar-se de la situació econòmica del Col·legi que dona una existència en Caixa de 1.828'08 ptes., fent-se constar, per unanimitat, la dolor que li produeix l'administració econòmica del Col·legi en remarcar que en els comptes dels anys 1930, 1929 i 1928 son en abundant els lliuraments i cargaremés que no van autoritzats per ningú, com ocorre amb els de l'any 1931 quin compte no apareix hagi estat confeccionat.

Encarregar la recaptació de les quotes dels col·legiats als recaptadors de contribucions de l'Estat.

Obrir una nova llibreta en la «Caja de Ahorros y Montepío» de Lleida a nom dels Srs. President i Tresorer del Col·legi.

Deixar sense efecte a proposta de la Presidència, les dietes fixades per assistència a les Junes en el que fa referència als senyors que resideixen en la Capital, i que en el futur, sian satisfetes les despeses que per assistència a les Junes ocasionin als Secretaris dels pobles, previa justificació; i declarar gratuïts y honorífics els càrrecs de Secretari i Tresorer de la Junta, tal com preveu el Reglament en l'article 18.

Ratificar l'acord de la Permanent de desallotjar el pis en que estava instal·lat el Col·legi, per no considerar-lo necessari.

Procedir a la destrucció de la bandera del Col·legi donats els emblemes monàrquics que hi dominaven, i fer ofrena de la imatge de la verge del Pilar que posseeix el Col·legi a l'Església parroquial de Sant Pere d'aquesta ciutat.

Designar el President del Col·legi per tal que porti la representació en el Central.

Interesar del Secretario de Barcelona la convocatoria de la reunión anunciada de los cuatro Colegios catalanes para tratar de la orientación a seguir.

Pedir al Secretario D. Fausto Benet una relación de los casos de viudedad a los que este Colegio debe alguna cantidad.

Quedar enterada de la situación económica del Colegio que arroja una existencia en Caja de 1.828.08 ptas., haciéndose constar, por unanimidad, el pesar que le produce la administración económica del Colegio al observar que en las cuentas de los años 1930, 1929 y 1928 abundan los libramientos y cargaremés que no van autorizados por nadie, como ocurre con los del año 1931 cuya cuenta no aparece confeccionada.

Encargar la recaudación de las cuotas de los colegiados a los recaudadores de contribuciones del Estado.

Abrir una nueva libreta en la "Caja de Ahorros y Montepío" de Lérida a nombre de los Sres. Presidente y Tesorero del Colegio.

Dejar sin efecto a propuesta de la Presidencia las dietas fijadas por asistencia a las juntas por lo que se refiere a los señores que residen en la Capital, y que, en adelante, se satisfagan los gastos que la asistencia a las juntas ocasionen a los Secretarios de los pueblos previa justificación; y declarar gratuitos y honoríficos los cargos de Secretario y Tesorero de la Junta, tal como previene el Reglamento en su artículo 18.

Ratificar el acuerdo de la Permanent de desalojar el piso en que se hallaba instalado el Colegio, por no considerarlo necesario.

Proceder a la destrucción de la bandera del Colegio dado su emblema monárquico y regalar la estatua de la virgen del Pilar que posee el Colegio a la Iglesia parroquial de S. Pedro de esta ciudad.

Designar al Presidente del Colegio para que le represente en el Central.

Satisfacer 550 ptés. al propietari de la casa on estava instal·lat el Col·legi pels 5 mesos de lloguer que pel mateix li son adeutats; a la Casa Sol 230'30 ptés. per material d'escriptori i confecció de tres números de «Nuestro Colegio» que li eren adeutats; i a En Faust Benet 16'50 ptés. per despeses segons nota presentada.

Protestar davant la Direcció General d'Administració Local de que l'Ajuntament de Tàrrega hagi declarat desert el concurs de provisió de la seva Secretaria.

Adreçar una circular als Ajuntaments de la «província» oferint la cooperació corresponent per a la provisió de vacants de llurs Secretaries en persones competents.

El Secretari és quelcom més que un funcionari: és l'ànima de la vida municipal i deu tenir per a la bona marxa del Municipi el mateix interès i la mateixa cura que té una bona mare pels seus infants.

Correspondencia

J. F.— Salàs de Pallars.— Agraím la seva felicitació i ens dolem de les desatencions que tingüé amb V. com amb altres companys la Junta anterior.

R. G.— Bellvis.— S'han fet les gestions necessaries prop de la Delegació d'Hisenda i se'n ha promés atèndre-les segons veurà en altre secció d'aquesta Revista.

M. M.— Ars.— Se le enviará la ficha correspondiente. Procure devolverla cumplimentada para que surta sus efectos.

J. V.— Pobla de Segur.— Le ha sido ya girado el producto de la suscripción abierta al efecto.

L. J.— Mont-roig.— Le decimos lo mismo que a J. F. de Salàs de Pallars.

J. M.— Suñé.— Recibidos sus datos que podrá

Satisfacer 550 ptas. al propietario de la casa donde estaba instalado el Colegio por 5 meses de alquiler que del mismo se le debían; a la Casa Sol 230'30 ptas. por material de escritorio y confección de tres números de "Nuestro Colegio" que se le adeudaban; y a D. Fausto Benet 16'50 ptas. por gastos según nota presentada.

Protestar ante la Dirección General de Administración local de que el Ayuntamiento de Tárrega haya declarado desierto el concurso de provisión de su Secretaría.

Dirigir una circular a los Ayuntamientos de la provincia ofreciendo su cooperación para la provisión de vacantes de sus Secretarías en personas competentes.

El Secretario es algo más que un funcionario: es el alma de la vida municipal, y debe tener por la buena marcha del Municipio el mismo interés que tiene una madre amante por sus pequeños.

consignar en la ficha que le será enviada; y agradecido a los conceptos que consigna en su carta.

R. M.— Rocafort de Vallbona.— En el presente número de la Revista comienza a publicarse el seu articlet. Mercés.

J. Castellà.— Verdú.— La Junta s'ha ocupat de l'observació feta per V., per creurer-la ben oportuna.

A. M.— Benavent de L.— Enterados de su atenta agradeciendo sus ofrecimientos.

J. M.— Lés.— El Presidente visitó al Sr. Gobernador y este tomó nota prometiendo corregir el intrusismo de Caneján y Bausen.

J. A.— Menarguens.—

J. C.— Sarroca Bellera.— Hoy mismo se traslada su pregunta al Presidente del C. C. y se le participará a V. la contestación.

J. I.— Granadella.— Le será enviado el carnet.

R. V.— Vinaixa. - Id. Id. Id.

PERMUTA

Secretari de 31 anys edat, permutoria amb company de Catalunya que estés amb poble de muntanya a una altura oscilant entre 700 i 900 metres, amb aigua abundant i electricitat al poble, de veïns menys de 1000 i facilitat de comunicacions.

La permuta la faria amb poble situat a 6 Km. de Lleida, sou de 3.000 ptes. 800 habitants de cens, casa-habitació franca, excel·lent personal i poble ric i ben situat, amb oficina estupenda, poguent-se traslladar a la capital a totes hores per la molta facilitat de comunicacions.

Dirigir-se amb detalls a la Direcció d'aquesta revista.

NOTICIES

Davant les dificultats i resistències passives que que han tingut d'ésser vencudes per tal d'aconseguir la nova Junta el traspàs a la mateixa de la documentació i efectes del Col·legi, la qual cosa ha retardat sensiblement la incautació dels mateixos, resultant, ademés, defectuosíssimes les dades que té en son poder, son pregats tots els companys de contestar amb tot interès i urgència les dades i antecedents que per la Junta els hi sian demanats.

El dia 30 de maig fou lliurada la documentació de la Secretaria del Col·legi al nou Secretari. La màquina d'escriure i el segell del Col·legi ho foren el dia 23 de juny, el recaptador feu lliurament el dia 6 de juny i la Dipositaria amb data 17 del propi mes.

El Secretario debe soportar con calma y abnegación las envestidas de cualquier concejal enemigo, si el no hacerlo así tuviera que reportar algún perjuicio para los intereses municipales.

El Secretari deu comportar amb calma i abnegació les envestides de qualsevol concejal enemic, si el fer-ho d'altra faiso hagues de reportar qualche perjudici pels interessos municipals.

NOTICIAS

Ante las dificultades y resistencias pasivas que han tenido que vencerse para conseguir la nueva Junta el traspaso a ella de la documentación y efectos del Colegio, lo que ha retrasado sensiblemente la incautación de los mismos, resultando además, defectuosísimos los datos que tiene en su poder, se ruega a los compañeros que contesten con todo interés y urgencia los datos y antecedentes que les sean pedidos por la Junta.

El día 30 de mayo fué entregada la documentación de Secretaría del Colegio al nuevo Secretario. La máquina de escribir y el sello del Colegio lo fueron el día 23 de junio, el recaudador hizo entrega el día 6 de junio y la Depositaria en fecha 17 del propio mes.

Demanem als companys la màxima benevolència en aquets primers moments d'actuació de la nova Junta que son de dificultats i entorpiments abundants. Sabem que són diversos els companys que no reberen el darrer número de «El Secretariat Lleidatà». No cal estranyar-se puig segons ens hem assabentat a l'Imprenta, un dels membres de l'anterior Junta es presentà a retirar d'aquella, la llista dels suscriptors que s'empraba per a la tramesa de la Revista.

Per tal de formar un verdader fitxer dels Secretaris d'aquesta província, posat que'l lliurat per la darrera Junta donada la seva deficiència, no mereix tant sols que es parli d'ell, s'enviaran a tots els Ajuntaments unes fitxes per tal que hi sian consignades en elles totes les dades que s'interessen. Es prega l'immediat retorn d'altals fitxes, un cop cumplimentades.

Als companys que han escrit interessant-se pel pagament del premi de confecció de matrícules, podem manifestar-los-hi que una de les primeres gestions de l'actual Junta fou precisament interessar-ho personalment de la Delegació d'Hisenda, treient la impressió de que és un assumpte que tingüé molt descuidat la Junta anterior. La promesa feta és de que s'activaria.

Han estat rebudes algunes cartes d'estimats companys, queixan-se de figurar en les llistes de deudors publicades per la Junta anterior, puix que mes diuen poguer creditar trovar-se al corrent en el pagament de llurs quotes, i altres alegant no'ls foren posats al cobrament els rebuts ni els era enviada la Revista. Es una confirmació mes de tot ço que va exposar el nostre actual President el dia de l'Assamblea darrera, a l'ensems que una prova palesa de la defectuosa organització de nostre Col·legi.

El Col·legi Central ha reclamat al d'aquesta província, li sian abonades les quotes que se li deuen

Pedimos a los compañeros la máxima benevolencia en estos primeros momentos de actuación de la nueva Junta que son de dificultades y entorpecimientos por doquier. Sabemos que algunos compañeros no recibieron el último número de «El Secretario Leridano». No es de extrañar pues según nos dijeron en la Imprenta, un individuo de la anterior Junta fué a retirar de ella la lista de los suscriptores que servía para enviar la Revista.

Para formar un verdadero fichero de los Secretarios de la provincia, pues el que ha sido entregado por la anterior Junta, por su deficiencia, no merece siquiera que se hable de él, se enviarán a todos los Ayuntamientos unas fichas para que se consignen en ellas todos los datos que se interesan. Se ruega la inmediata devolución de tales fichas, una vez cumplimentadas.

A los compañeros que han escrito interesándose por el pago del premio de confección de matrículas, podemos manifestarles que una de las primeras gestiones de la actual Junta fué precisamente interesarlo personalmente de la Delegación de Hacienda, sacando la impresión de que es un asunto que fué bastante descuidado por la Junta anterior. Se nos prometió activarlo.

Se han recibido algunas cartas de estimados compañeros lamentándose de figurar en las listas de deudores publicadas por la Junta anterior, unos porque dicen poder acreditar hallarse al corriente en el pago de sus cuotas; otros alegando que no se les puso al cobro los recibos, ni se les enviaba la Revista. Es una confirmación más de lo expuesto por nuestro actual Presidente el dia de la Asamblea última, a la vez que una prueba palpable de la defectuosa organización de nuestro Colegio.

El Colegio Central ha reclamado al de esta provincia se le abonen las cuotas que se le adeudan de

dels divuit mesos darrers i la suscripció al Butlletí d'igual lapse de temps, pel que la Junta Directiva, en sa darrera sessió, acordà el pagament d'itals descoberts, a mésura que ho conseñeixi la situació econòmica del nostre Col·legi, significant-li, que d'ara endavant, solsament serveixi el Butlletí als col·legiats que es suscriguen directament, els qui abonaran llur import.

En aquest Col·legi, hi ha uns 230 col·legiats, i com es de creure que el Central, remet el Butlletí als 325 municipis de la província, encara que les Secretaries estiguin vacants o agrupades, resulta que hi ha 95 suscripcions que es paguen indegudament. Ultra en el pressupost d'enguany hi han consignades 575 ptes. per a dit objecte, però la suscripció a totes les 325 Secretaries de la província, a raó de 3 pesetes, importen 975, de faiçó que hi hauria un déficit de 400 pesetes, per quin motiu s'adoptà l'acord esmentat.

Ha quedat complimentat l'acord de la Junta, de consignar la llibreta de fons del Col·legi, en el Mont de Pietat, a nom del President i Tresorer del Col·legi.

S'ha tramés a la Direcció General d'Administració Local, l'escrit acordat per la Junta, respecte del nomenament de Secretari de l'Ajuntament de Tàrrega.

S'interessa dels companys que es trobin sense col·locació, que ho participin al President del Col·legi, per si algun Ajuntament demanés el nom d'algú per a cobrir vacant.

Convingut el cobrament del rebut dels Col·legiats amb els recaptadors de les contribucions generals, es fa sapiguer que durant el proper mes d'agost es passaran els dels tres trimestres de l'actual exercici. Quant als atrassos, podrán ésser satisfechos escalonadament en varijs trimestres sucessius, amb arreglo a les possibilitats de cada interessat, un al menys amb el trimesbre en curs.

los dieciocho meses últimos y la suscripción al Boletín de igual lapso de tiempo, por lo que la Junta Directiva en su última sesión, acordó pagar tales descubiertos a medida que lo consentiera la situación económica de nuestro Colegio, y significarle que, de hoy en adelante, solo sirva el Boletín a los colegiados que se suscriban directamente, los que abonarán su importe.

En este Colegio hay unos 230 colegiados y como es de suponer que el Central remite el Boletín a los 325 Municipios de la provincia, aunque las Secretarías estén vacantes o agrupadas a otras, resulta que hay 95 suscripciones que se pagan indebidamente. Además, en el presupuesto de este año hay consignadas 575 pesetas para tal objeto, pero la suscripción a todas las 325 Secretarías de la provincia a razón de 3 pesetas, importan 975, de manera que habría un déficit de 400 pesetas, por cuyo motivo se ha adoptado el acuerdo aludido.

Ha quedado cumplimentado el acuerdo de la Junta, de consignar la libreta de fondos del Colegio en el Montepio, a nombre del Presidente y Tesorero del Colegio.

Se ha elevado a la Dirección General de Administración el escrito acordado por la Junta acerca del nombramiento de Secretario del Ayuntamiento de Tárrega.

Se interesa de los compañeros que se encuentren sin colocación, que lo participen al Presidente del Colegio, por si algún Ayuntamiento solicitare el nombre de alguno para cubrir vacante.

Convenido el cobro de los recibos de los colegiados con los recaudadores de las contribuciones generales, se hace saber que durante el próximo mes de agosto se pasarán al cobro los tres primeros trimestres del actual ejercicio. En cuanto a los atrasos podrán ser satisfechos escalonadamente en varios trimestres sucesivos con arreglo a las posibilidades de cada interesado, uno por lo menos con el trimestre corriente.

Antigua Posada de Agramunt

Calle Esterería, 12
Teléfono núm. 133

LÉRIDA

LLIBRERÍA - PAPERERÍA - OBJECTES D'ESRIPTORI
MODELACIÓ IMPRESSA PER AJUNTAMENTS I JUTJATS

XAVIER ASENSIO

CARRER MAJOR N.º 60 * LLEIDA

Imprenta Coca

Blondel, 54

Lleida